

Mál nr. 381/2017

M
og
V vegna fjölskyldutryggingar.

Ágreiningur um bótaskyldu. Réttaraðstoðartrygging.**Gögn.**

Málskot, dags. 27.11.2017 ásamt fylgigögnum.

Bréf V, váttryggingafélags, dags. 11.12.2017 ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

M höfðaði mál á hendur fyrrum eiginmanni sínum og vegna skuldar hans við hana og sótti síðan um bætur úr réttaraðstoðartryggingu í heimilistryggingu hjá V.

V hafnaði bótaskyldu 29. september 2016 á þeim grundvelli að ágreiningurinn tengdist skilnaðaruppgjöri milli M og fyrrverandi eiginmanns hennar en fram komi í grein 3.1. í 10. kafla skilmála tryggingarinnar að tryggingin taki ekki til ágreinings, máls eða málsbeiðna sem varða hjónaskilnað eða mál sem upp kunna að koma í sambandi við hjónaskilnað. Þá telur V að málskotið sé of seint fram komið, skv. 51. gr. laga nr. 30/2004, um váttryggingarsamningar, þar sem fram kemur að váttryggður glati rétti til bóta ef hann krefst ekki meðferðar málsins fyrir úrskurðarnefnd skv. 141. gr. laganna innan árs frá því að hann fékk skriflega tilkynningu um að kröfu hans væri hafnað.

M óskaði eftir endurskoðun V á fyrri ákvörðun sinni með bréfi 28. nóvember 2016 og fékk synjun við því símleiðis frá V nokkrum dögum seinna.

Álit.

Með bréfi dags. 29. september 2016 hafnaði V bótaskyldu úr heimilistryggingu M vegna réttaraðstoðar. Frestur til að skjóta málinu til úrskurðarnefndar skv. 141. gr. laga nr. 30/2004, um váttryggingarsamninga, byrjaði að líða þann dag. Ekki skiptir máli þótt óskað væri eftir endurskoðun ákvörðunar V. M skaut málinu til úrskurðarnefndarinnar 27. nóvember 2017. Með vísan til þess er málskotið of seint fram komið þar sem ársfrestur skv. 51. gr. laga nr. 30/2004 er liðinn og er málinu því vísað frá úrskurðarnefndinni.

Niðurstaða.

Málinu er vísað frá úrskurðarnefndinni.

Reykjavík, 23. janúar 2018.

Sóley Ragnarsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.